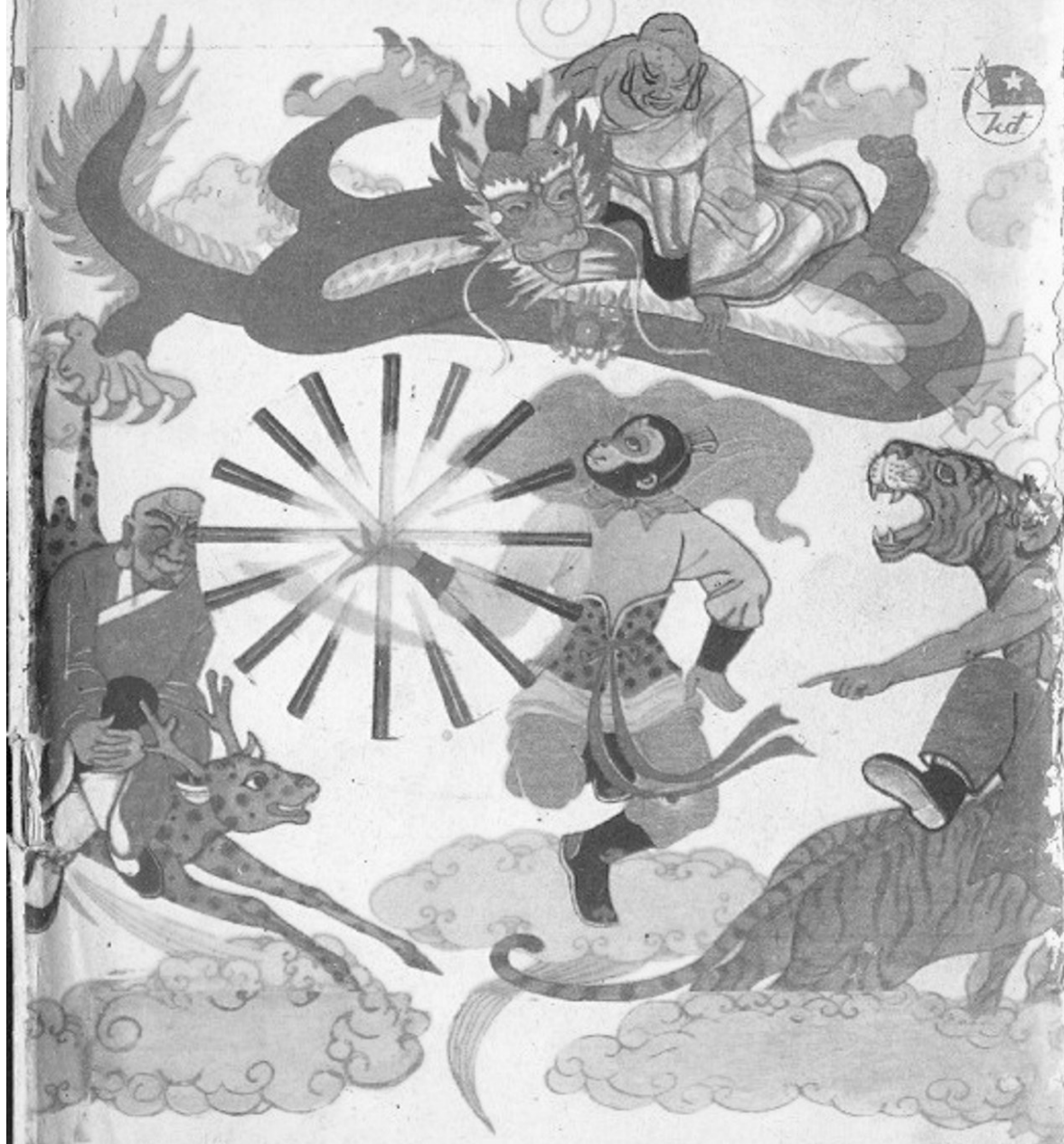

ĐỈNH THANH SƠN, LONG HỒ TRANH HÙNG

TRANH TRUYỆN TÂY DU KÝ

TẬP
286

TRANH TRUYỆN TÂY DU KÝ

TẬP 28b

MƯỜI TÁM LA HÁN ĐẤU TÔN NGỘ KHÔNG

**ĐỈNH THANH SƠN
LONG, HỒ TRANH HÙNG**

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG
HÀ NỘI - 1990

Chịu trách nhiệm xuất bản

NGUYỄN THẮNG VU

Chịu trách nhiệm bản thảo

BÙI VĂN HỒNG

Biên tập : **THY NGỌC**

Trình bày : **ĐỨC LIỄN**

Sửa bản in : **NGỌC ANH**

Tránh : theo bản in của Nhà xuất bản Quảng Tây
(Trung Quốc, 1989)

Lời : **LÊ NGỌC TRỌNG** dịch

In 5000 cuốn tại Nhà máy in **SÁCH GIÁO KHOA**.

Khuôn khổ 13 x 19 - Số xuất bản 108(28b)/ KĐA.

In xong và gửi lưu chiếu tháng 12 năm 1990.

ĐÌNH THANH SƠN LONG HỒ TRANH HÙNG

3414. Lại nói trên đường từ chùa Lôi Âm về, La Hán Cưỡi Rồng thấy ở cửa sông Sở có tiếng khóc. Ông chưa hiểu chuyện gì, bèn dừng rồng, đưa mắt nhìn xuống.

3415. Thấy Ngô Không đứng trên đỉnh núi, đưa tay gạt lệ, dáng điệu buồn thảm, La Hán Cưỡi Rồng hét lớn làm, Ngô Không gạt nầy mình.

3416. Lúc đó,
La Hán Say
Rượu cũng gọi
được La Hán
Cưỡi Hồ và La
Hán Cưỡi
Hươu tới. Ba
La Hán bố trí
thế trận, chuẩn
bị bắt Ngô
Không.

3417. Rừng
xanh, Hồ vẫn
và Hươu sao là
ba pháp bảo của
các vị La Hán.
Thế trận này
vững chắc như
tường đồng
vách sắt, dù có
ba đầu sáu tay
cũng khó thoát
khỏi.

3418. Ngô Không định thần nhìn kỹ, rồi nổi giận đùng đùng, nhảy vọt lên, hét lớn :

3419. «Lão già kia, Lão Tôn quyết báo thù cho bảy von cháu của mình. Hãy xem đây!»

3420. La Hán Cưỡi Rồng nói : « Con khi kia, dừng tay lại, Phật Tồ trao cho ta chiếc Kim Cô này, truyền đọi lên đầu mi. Mau quỳ xuống nhận, đừng đọi ta ra tay ».

3421. Ngô Không càng thêm giận dữ, chỉ tay hét vang : « Im đi ! Lão Tôn đã có công lớn trong chuyến đi Tây Thiên, nay đã thành chánh quả. Kim Cô đã trả về chủ cũ, sao ta phải đọi lại ? »

3422. La Hán cũng hét lớn :

«Ngộ Không, mi cậy võ nghệ cao cường, vô địch thiên hạ, coi thường bọn ta, thật quá lắm rồi. Hôm nay, ngươi không thoát khỏi tay ta đâu ».

3423. Lão thật, dù ta có bị núi Ngũ Hành đè một lần nữa, ta cũng quyết đấu với các ông.

3424. Ngộ Không chưa nói dứt lời, nhổ hai sợi lông, hà hơi biến thành hai Ngộ Không nữa, rồi cùng đánh với ba La Hán.

3425. Hai bên đánh nhau kịch liệt. Mỗi bên trở hết tài nghệ, quyết giành lấy phần thắng.

3426. Trên lưng chừng trời, mây đen cuộn cuộn, gió thét ào ào.

3427. Tôn Ngộ Không ba đầu, sáu tay ra sức đánh. Thiết bảng loang loáng.

3428. Hai bên đánh nhau trên ba mươi hiệp, không phân thắng bại.

3429. Thành linh, La Hán Cưỡi Rồng giờ Kim Cô phóng nhanh về phía Ngộ Không.

3430. La Hán Cưỡi Hồ vợi múa
đôi roi ngũ hổ chặn đường.

3431. La Hán Cưỡi Hươu bắn
ra từng chùm hoa mai.

3432. Ngộ Không lập tức biến
thành con Rồng trắng, đánh nhau
với Rồng xanh.

3433. Lưỡng long quần thảo,
găm thét.

3434. Còn Tôn Đại Thánh biến thành Sư tử, chống lại Hồ văn.

3435. Và sau rốt, Mỹ Hầu vương hoá ra con Báo gấm, vồ lấy Hươu sao.

3436. Tất cả, lúc thật, lúc giả, lúc giả, lúc thật... khiến cho người ta hoa cả mắt.

3437. Phía bên các La Hán, Rồng xanh hút nước biển Đông phun dữ dội

3438. Hồ vẫn ý thể rừng núi, ra oai gầm gừ uy hiếp.

3439. Còn ở trong rừng, Hươu sao lúc ẩn, lúc hiện, dùng sừng cứng húc mạnh, trên lưng có La Hán điềm nhiên ngồi chỉ huy.

3440. Tiếng la, tiếng hét làm kinh động Đông Hải Long vương, sơn thần thổ địa và dân chúng trong vùng

3441. Đông Hải Long vương giận dữ, vung tay hét lớn : « Nước biển Đông của ta sắp cạn rồi. Loài thủy tộc làm sao sống nổi ? »

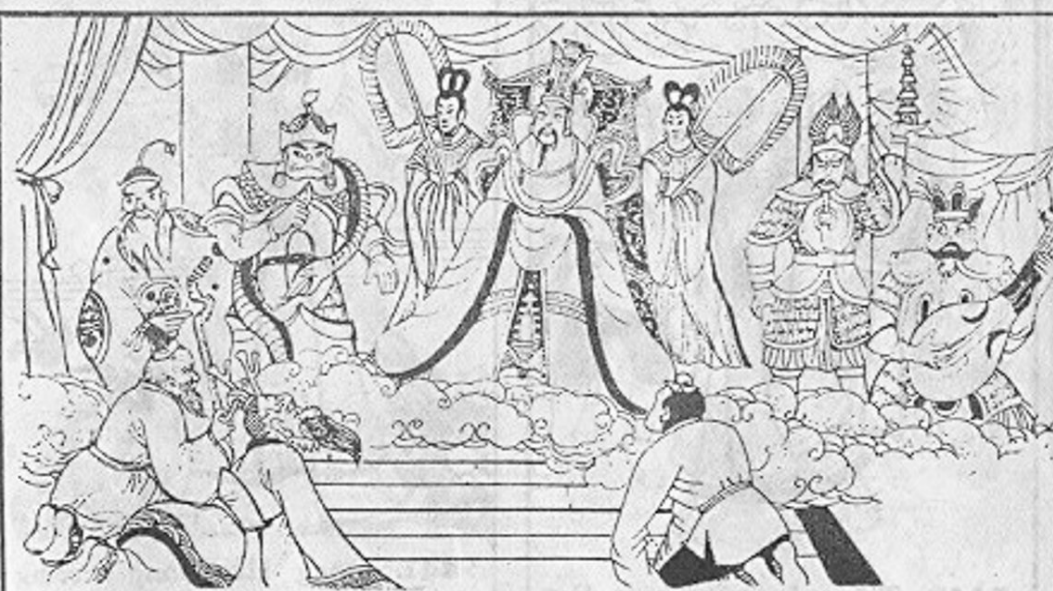

3442. Sơn thần thổ địa cũng lên tiếng : « Rừng núi của ta đang bị tàn phá! »

Đồng ruộng của chúng
tôi còn đâu nữa !

3443. Dân chúng quanh vùng quỳ lạy, khóc lóc.

3444. Thế là tất cả cùng đi lên gặp Ngọc Hoàng.

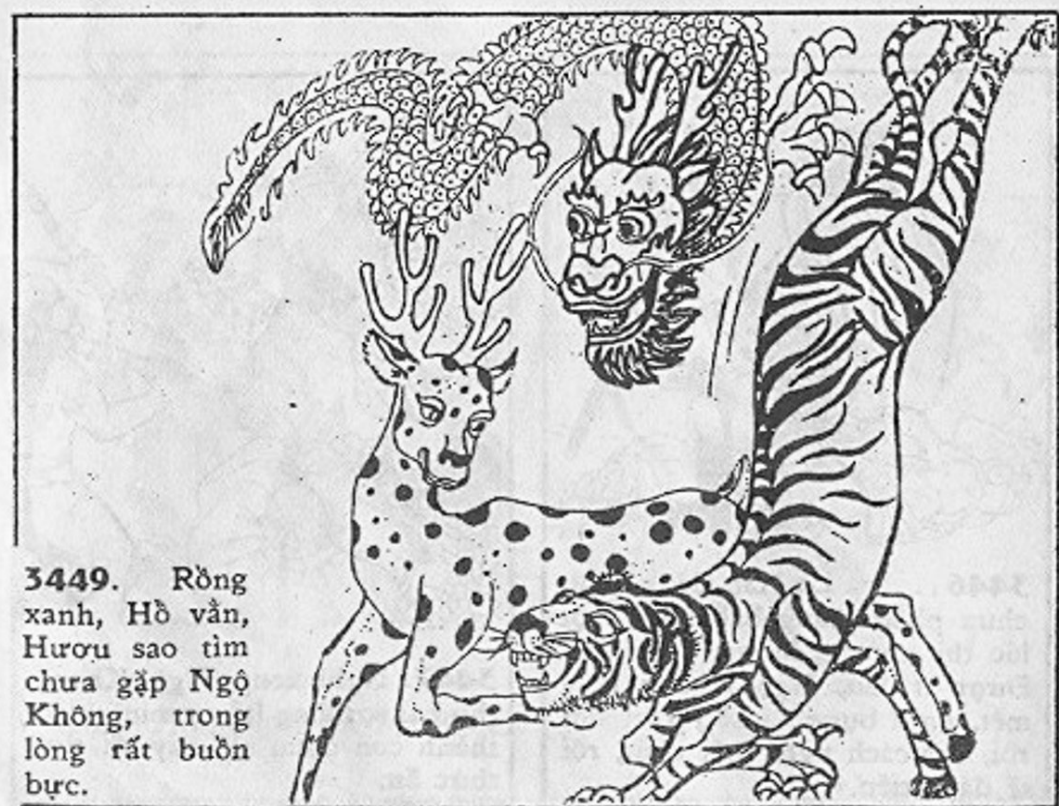
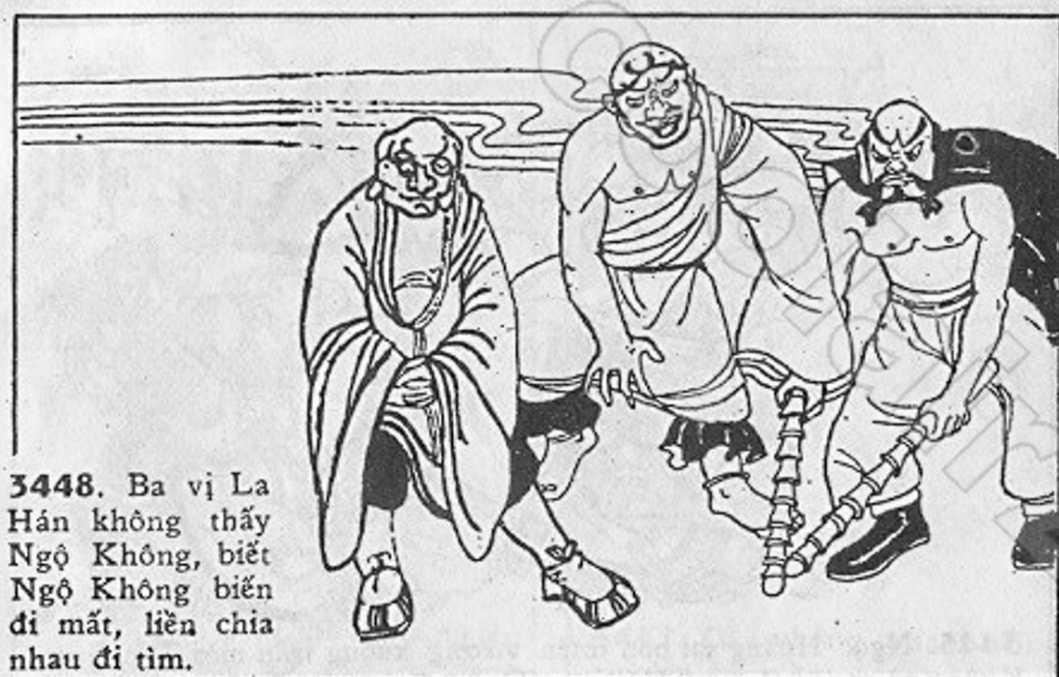
3445. Ngọc Hoàng sai bốn thiên vương xuống trần mời Tôn Ngộ Không và mười tám La Hán lên Thiên Cung để giảng hoà. Trong khi đó, Tôn Ngộ Không và...

3446 . . . ba La Hán đánh nhau chưa phân thắng bại. Đánh một lúc thì ngừng, lát sau lại đánh. Được ít lâu, Ngộ Không thấy mệt, nghĩ bụng : «Lão Tôn đói rồi, tìm cách nghỉ một chút, rồi sẽ đánh tiếp.»

3447. Nghỉ xong, Ngộ Không thu hải sọt lông lại, tự mình biến thành con chim sẻ, bay đi tìm thức ăn.

3450. Đang lúc mọi người thấy khó xử, thì La Hán Tiên Tri cười mảy đi tới.

3451. Ông đưa chiếc gương thần ra, nói lớn: «Này các huynh, hãy nhìn vào gương này thì sẽ biết Ngộ Không đang ở đâu, làm gì?».

3452. Ba vị La Hán chăm chú nhìn.

3453. Bốn vị thì thăm bàn kế.

Ta hái đào, ta gánh đào
 Ôi ! Vui sướng quá,
 Quả đào to, quả đào ngọt
 Ta gánh lên chùa...

3454. Sau đó một La Hán biến thành người bán trái cây, gánh hai thúng đào chín thơm ngon, vừa đi vừa ca hát.

A ! Lão Tôn có
 thức ăn rồi !

3455. Khi nhìn thấy ông già gánh đào, « chim sẻ » thích thú quá.

Thì chủ, ông có gì ăn
không? Tôi đói quá.

3456. Chim sẽ hoá thành một
nhà sư mù đến xin đào.

3457. Ông lão mỉm cười đáp :
« Thừa có, tôi gánh đào đi cúng
chùa đây ».

3458. Ngô Không bụng đói cồn
cào, nhận được trái đào thơm
ngon vội nhai ngấu nghiến.

3459. Bỗng ông lão nói lớn : « Yêu
hầu, mi có nhận ra ta không » ?

3460 Ông lão cất tiếng cười ha hả. Ngô Không biết bị mắc kế...

3461. ... liền xuất hiện nguyên hình, cầm thiết báng đánh La Hán.

3462. Bỗng Ngô Không thấy bụng mình quặn đau dữ dội, không thể chịu đựng được, phải ôm bụng lặn lộn dưới đất.

Con khi ngang ngược
kia, bụng mì nhỏ quá,
nên ông nội mì nằm rất
là chật chội.

3463. Rồng xanh ở trong bụng
Ngô Không khiêu khích.

Lớn lên !

Lớn lên !

Lớn lên !

3464. Ngô Không bực mình,
biến bụng mình to như một quả
núi

Con vật ăn hại ! Tại
sao mì lại vào được
vậy ? Mau ra đi !

3465. Ngô Không bối rối suy
nghĩ không hiểu vì sao Rồng xanh
lại vào được bụng mình

3470. Ngộ Không há to miệng, đợi rồng xanh bay ra.

Cái con khi nhà người, ông nội mi biết mi quá rõ mà! Ta không ra theo đường miệng của mi đâu.

3471. Rồng xanh biết trước ý định của Ngộ Không nên chẳng chịu ra theo đường miệng.

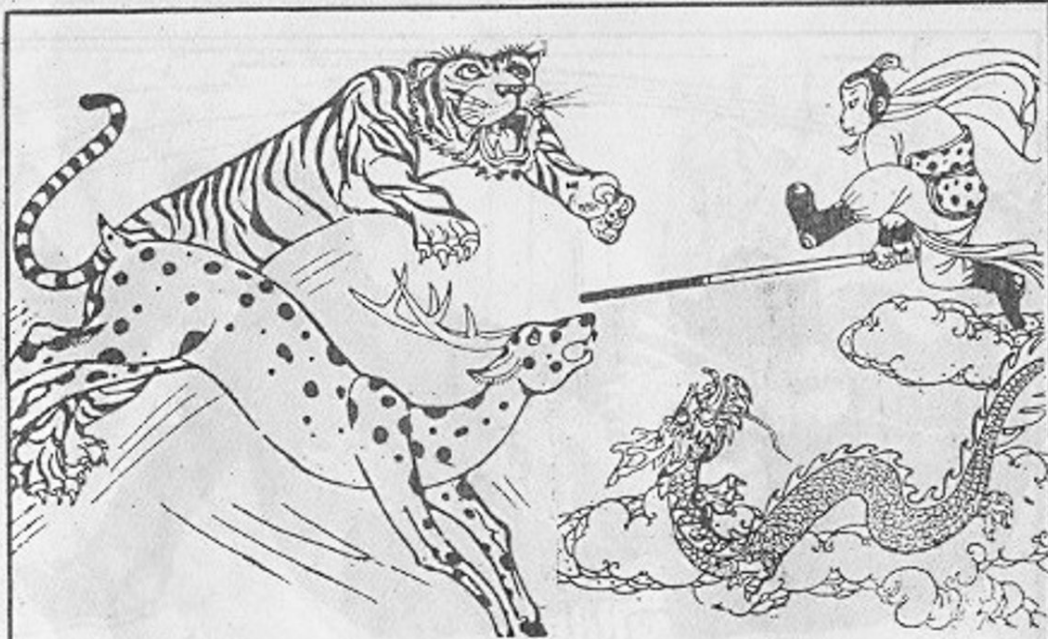
3472. Ngộ Không hỏi: « Nếu vậy, người bảo Lão Tôn phải làm gì? » Rồng xanh đáp: « Ta đi theo đường mũi; mi hắt hơi một cái là xong. »

3473. Ngộ Không hắt hơi, Rồng xanh nhân đó bay ra ngoài, nhưng Ngộ Không nhanh như chớp, nhảy lên lưng rồng.

3474. La Hán quát lớn : « Con khi kia, sao chưa lạy tạ ta ? » Ngộ Không cười lớn : « Ông chớ có tưởng bở ».

3475. La Hán Tiên Tri giận dữ, liền cho hồ văn và hươu sao đuổi đánh Ngộ Không.

3476. Ngộ Không rời khỏi lưng Rồng xanh, rút thiết bãng ra múa vun vút.

3477. Rồng xanh phun nước của ba con sông lớn. Ngộ Không dùng thiết bãng vạch xuống : nước lập tức đổi dòng.

3478. Hồ vân phun hai vòng lửa, Ngộ Không đưa thiết bãng gạt xuống đất.

3479. Hươu sao bắn dao hoa mai như « gió cuốn hoa rơi », Ngộ Không đều thu được hết.

3480. Ba con thú hết phép, cự không lại Ngộ Không, sắp sửa bị nguy, thì...

Tôn Ngộ Không và 18
La Hán đánh nhau
dưới trăn, làm khô
dân gian, nay ta truyền
Tôn Ngộ Không và các
La Hán lên Thiên đình
để ta phân xử.

3481... ngay lúc ấy, thiên binh thiên tướng của Ngọc Hoàng vừa đi tới. Một thiên tướng đọc chiếu chỉ của Ngọc Hoàng.

3482. Ngộ Không nghe xong, nhảy lên mây, xông thẳng vào Thiên đình, vui vẻ nói: « Hà hà! Lão Tôn là khách thường xuyên của điện Linh Tiêu. Hôm nay thử xem ông Trời làm gì được ta? »

3483. Lúc đó, Ngọc Hoàng ngồi tại điện Linh Tiêu có bốn đại Thiên vương, tám vị đại kim cương, hai mươi tám vị tinh tú, đại tướng đứng hầu hai bên.

Gọi bị cáo Tôn
Ngộ Không và
18 La Hán đến
đây.

Gọi nguyên cáo Long vương bốn
biên, sơn thần phò địa và dân chúng
dưới trần đến pháp đình.

3484. Quan trực nhật hô to.

3485. Thần linh và dân chúng các nơi đến pháp đình, lạy chào
Ngọc Hoàng, rồi đứng đợi phân xử.

3486. Quan trực nhật điểm danh, không thấy Tôn Ngộ Không,
liền tâu « Thưa Bệ hạ, con khi này không coi Nhà Trời ra gì. Không
có mặt nó, làm sao phân xử? »

3490. Tới nơi, Ngô Không liền đi thẳng vào trong vườn. Hai người gác cổng ngăn chặn lại, hỏi nự chi.

3491. Ngô Không đáp: « Ta là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngô Không. Hôm nay ta về chốn cũ, định ăn uống cho đỡ khát, cần gì nự chi ».

3492. Tiên nữ gác cửa vườn nói: « Thừa Đại Thánh, từ khi ngài nào động Thiên Cung, Ngọc Hoàng dặn kỹ, hễ không có lệnh của Ngọc Hoàng thì không cho ai vào đây cả. Mong Đại Thánh thông cảm.

3493. Ngô Không lấy tay gạt các tiên nữ giữ vườn ra, hùng hổ đi vào, vừa đi vừa nói: « Chớ có lười thôi, ta vào một tí rồi ra ngay thôi mà ».

3494. Ngô Không thấy trước mặt mình là cả một rừng đào thì mừng lắm, vì vậy sau khi được « nhẹ khỏe », Ngô Không liền ăn cho thoả thích.

3495. Nào ngờ dâu nước « quái quỷ » kia đã làm cho các quả đào rụng hết.

3496. Ngô Không hoảng hốt, thầm nghĩ: « Chết rồi, Lão Tôn lỡ làm đào rụng hết. Vương mẫu biết được, chắc là có vạ to ».

3497. « Vậy thì ba mươi sáu chước, chước chuẩn là hơn. Lão Tôn phải đến gặp Quan Âm xin nước Cam Lồ cứu đào tiên ». Tôn Ngô Không nghĩ vậy, định cất bước ra đi.

3501. Thái Bạch Kim Tinh nói:
« Ngọc Hoàng đã ra lệnh, không
được chống. Người chớ có nhiều
lời. Mau theo ta ».

3502. Ngô Không khoanh tay
một cách ngạo nghễ : « Lão Tôn
đã nói hết mấy lời thành thật mà
ngươi vẫn làm khó. Vậy nếu Lão
Tôn chống lệnh thì việc gì xảy
ra ? ».

3503. Thái Bạch Kim Tinh không thể dằn cơn thịnh nộ : « Nhà có
phép tắc của nhà ; Trời có luật của Trời, con khi kia vẫn chứng nào
tật nấy, các thiên tướng, hãy bắt hần cho ta ! »

3504. Đại Thánh lập tức múa thiết bãng vun vút, đánh các thiên tướng ôm đầu chạy.

3505. Thái Bạch Kim Tinh biết mình đánh không lại, hạ lệnh rút lui.

3506. Tôn Ngộ Không biết mình có lỗi vội vàng cưỡi mây đến Nam Hải mong được Quan Âm Bồ Tát ra tay cứu vãn đạo.

507. Sau khi nghe Thái Bạch Kim Tinh kể hết mọi chuyện, Ngọc Hoàng nổi lời đĩnh, còn Vương mầu tức giận đến ngắt xiêu.

3508. Ngọc Hoàng ra lệnh cho thiên binh, thiên tướng, địa long, hải vương cùng các binh mã hợp sức bắt cho bằng được Ngô Không.

3509. Thiên sư Khâu Mi Tế tâu với Ngọc Hoàng : « Tàu Ngọc Hoàng, bắt một con khi nhỏ mà phải dùng hết binh mã của Thiên đình, e sẽ làm hại tới uy danh của bệ hạ. Trên trời dưới đất chỉ có Phật Tổ Như Lai và Bồ Đề Sư Tổ là có thể hàng phục được Ngô Không. Sao ta không mời Như Lai bắt nó.

3510. Ngọc Hoàng thấy thiên sư tâu có lý, truyền lệnh cho hai thiên quan đến Tây Thiên mời Như Lai.

3511. Hai thiên quan nhận lệnh, đến Linh Sơn gặp Phật Tồ, kể hết sự tình cho Phật Tồ nghe.

3512. Phật Tồ hứa đến điện Linh Tiêu để gặp Ngọc Hoàng.

3513. Khi gặp Ngọc Hoàng, Phật Tồ Như Lai chấp tay vái chào, nói: « Bẩm Ngọc Hoàng, Lão Tăng nhận được lệnh của Ngọc Hoàng, vội tới ngay.

3514. Ngọc Hoàng phán nài: «Trẫm định dùng binh bắt con khi dữ đó, nhưng sợ không đủ sức, phải mời Phật Tồ chỉ giáo.»

3515. Phật Tồ ôn tồn nói: «Ngộ Không nay lại sinh sự, đúng là tính khí chưa thuần, khó sửa. Lão Tăng có một phép sẽ khiến cho Ngộ Không thật tâm qui thuận cửa Phật...

3516. ... Mười tám La Hán là đệ tử của Lão Tăng, họ tu luyện đã tám trăm năm, pháp lực ngang với Ngộ Không, Lão Tăng đã trao cho La Hán một Kim Cô: nếu đội được vào đầu Ngộ Không, thì Ngộ Không sẽ bị khuất phục...

3517....Ngộ Không là người nhà Phật, sẵn đây Lão Tăng cho mười tám La Hán đánh nó cút để rèn luyện cho nó, giúp nó bỏ tật kẻ công, tự cao, tự đại. Sau này Lão Tăng sẽ cho Ngộ Không trở thành người chuyên đánh đuổi yêu quái nơi cửa Phật...

3518...Đề để phòng Ngộ Không xông vào Thiên đình, Lão Tằng đã đưa A Nan, Ca Diếp trần giữ Nam Thiên môn, trao cho họ bảo kiếm của Như Lai, nhất định khi trông thấy, Ngộ Không sẽ bỏ chạy...

3519...Mặt khác, Lão Tằng đã mời Quan Âm Bồ Tát dùng nước Cam Lộ cứu đào tiên. Vườn Đào nhất định có quả.»

3520. Như Lai nói xong, chào Ngọc Hoàng rồi cùng các La Hán cưỡi mây lành ra đi.

TÔN NGỘ KHÔNG MỜI BÁT GIỚI LẦN ĐẦU

3521. Tôn Ngộ Không ra mắt Quan Âm Bồ Tát, quỳ nói : « Con đã gặp nạn. Mong Quan Thế Âm Bồ Tát đại từ đại bi, ra tay cứu giúp ».

3522. Tôn Ngộ Không kể hết đầu đuôi câu chuyện cho Bồ Tát nghe.

3523. Quan Âm nghe xong, nói : « Ngộ Không, là đệ tử của nhà Phật, người phải lo việc tu thân. Đấng này, suốt ngày người cứ lêu lổng thì gặp nạn là chuyện tất nhiên. Cứ thế này mãi, biết đến bao giờ người mới tới được cửa chính thiện ? »

3524. Phật Tổ vừa mới bảo ta : Kẻ nào đang ở trong cửa Phật mà không thực tâm quý y, thì phải đuổi đi ngay. Thôi người hãy đi đi !

3525. Thì ra nhờ có Ngọc Tịnh bình, Quan Âm biết được ý của Phật Tổ nên không cho nước Cam Lộ, cố tình đẩy Ngộ Không xuống trần để răn dạy.

3526. Ngộ Không hết cách, đành lủi thủi ra về.

3527. Bay lên trời thì không có lối, về Hoa Quả sơn thì xấu hổ với lũ khỉ, Ngộ Không phải lang thang đây đó trên trần gian.

3528. Một hôm, Ngô Không tới một bản trên núi, trong bản có chùa chiền, người đi viếng chùa tấp nập. Ngô Không cũng biến thành một người đi hành hương...

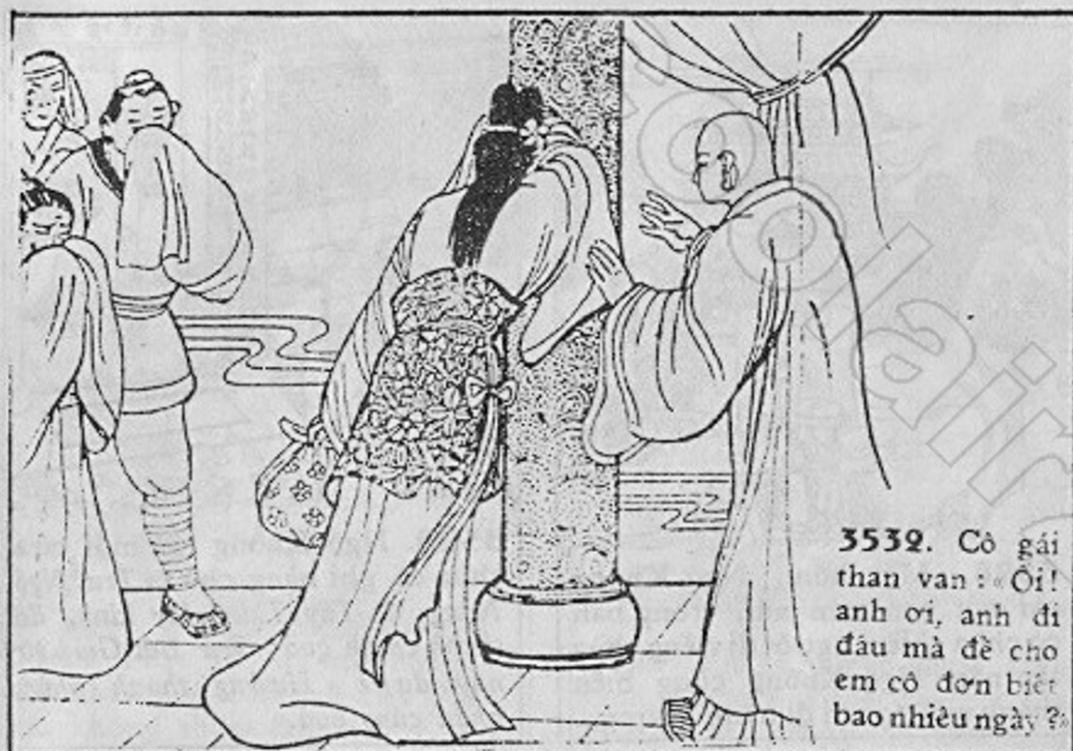
3529. Ngô Không tới một cửa chùa có ghi hàng chữ: «Trư Ngô Năng đi Tây Thiên lấy kinh, đã thành chính quả; Trư Bát Giới từ nay được «Hương thanh phúc, nhận cùng quả.»

3530. Ngô Không mừng rỡ. Trong phút giây ấy, nảy ra một ý nghĩ tình nghịch: «Đúng là chú Ngốc rồi. Lão Tôn phá nó chơi».

3531. Ngô Không lắc mình biến thành một thiếu nữ xinh đẹp vừa khóc, vừa đi thẳng vào chùa.

3532. Cô gái than van: « Ôi! anh ơi, anh đi đâu mà để cho em cô đơn biết bao nhiêu ngày? »

Cô nương ở đâu?
Vì sao lại bị thương đến thế?
Hãy nói đi, Lão Trư này sẽ rửa oan cho.

3533. Trư Bát Giới nghe tiếng khóc, bước ra hỏi.

3534. Cô gái
kể lể : « Có một
anh tên là Trư
Cương Liệt lấy
tôi làm vợ.
Chúng tôi sống
chưa được bao
lâu thì anh ấy bị
Đường Tăng
bắt ép, phải
gánh hành lý đi
Tây Thiên lấy
kính. Từ đó đến
nay, biệt vô âm
tín, khiến tôi
đau khổ vô vàn »

3535. Bát Giới
giật mình, lầu
bầu : « Gay thật,
chắc là Cao Thủy
Lan lại Cao Lão
trang tới đây.
Nhưng nay ta đã
xuất gia rồi, nếu
nhận lại cô ấy, ta
phải hoàn tục,
suốt ngày cày cuốc
Làm sao cho cô
ấy ra về ? »

3536. Trư Bát Giới nói : « Lão Trư cho người năm mươi lạng bạc về nhà sinh sống và tìm chồng khác. Trư Cương Liệt đã chết rồi. »

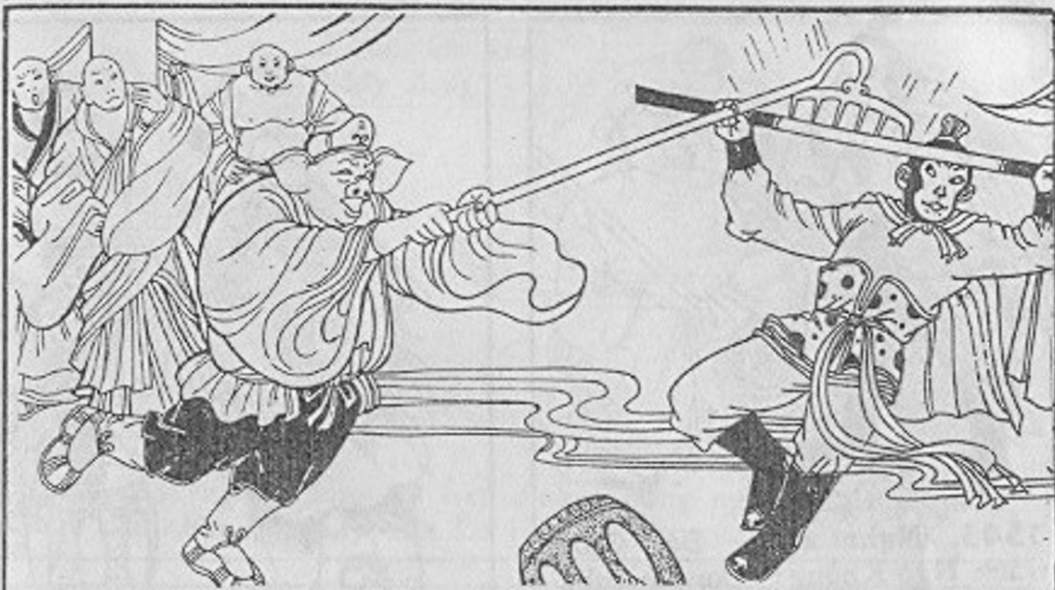
3537. Cô gái nói : « Anh nói dối. Trên đời sao lại có người có hình dáng y hệt như anh. Chính anh là chồng tôi. Tại sao anh nỡ phụ bạc tôi... hu... hu... ».

3538. Trư Bát Giới hoảng hốt, la lớn : « Không được nói càn, lão tăng là kẻ xuất gia, sao lại là chồng người. Các sư mau đuổi nó đi. »

3539. Lúc ấy, Ngô Không tặc cười quá nên phải xuất hiện bản tướng, nói : « Chú Ngốc, có nhận ra ta không? ».

3540. Trư Bát Giới mừng rỡ, vừa vung bồ câu đánh Ngô Không, vừa mắng yêu : " Con khi này, có phúc không hưởng, lại đến đây trêu Lão Trư ".

3541. Tôn Ngô Không nói : " Chú Ngốc, Lão Tôn có việc nhờ chú, mong chú giúp một tay ".

3542. Ngô Không liền đem chuyện từ chùa La Hán lên Thiên Đình rồi bị đuổi ra khỏi cửa Phật... kể ra một lượt cho Bát Giới nghe ?

3543. Nghe xong, Bát Giới trách Ngô Không: « Con khi nhà người không chịu yên phận, cứ suốt ngày rong chơi, gây bao điều rắc rối, làm kinh động đến Phật Tồ. Nay người chớ có kéo Lão Trư vào đường hư nẻo quấy. Giờ đây ta đã là Tịnh Đàn Sư Giả mà!»

3544. Tôn Ngô Không năn nỉ: « Anh em mình tình sâu nghĩa đậm. Nay chú giúp anh một tay, sau này xong việc, Lão Tôn sẽ đưa chú lên Thiên đình hưởng phú quý.»

3545. Bát Giới giàu tình cảm, nhớ lại biết bao kỷ niệm xưa : Trên đường đi Tây Thiên lấy kinh, chính Ngô Không đã nhiều lần cứu mình thoát nạn... Thế là Bát Giới xiêu lòng, liền sắp xếp công việc, từ biệt các nhà sư, cưỡi mây đi theo Ngô Không.

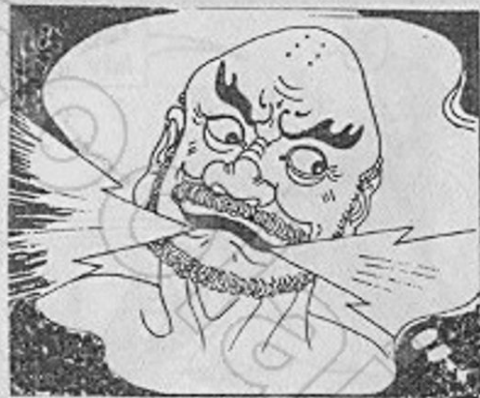
3546. Hai người đang đi trên đường bỗng nghe có tiếng quát, quay đầu nhìn lại, thấy một La Hán dắt một con sư tử nhỏ.

3547. La Hán cười lớn « Người dám làm nhục anh ta, nay ta quyết báo thù... Ha, ha, ha ».

3548. Tiếng cười ấy làm cho ruột gan Ngô Không và Bát Giới đảo lộn, muốn nôn mửa

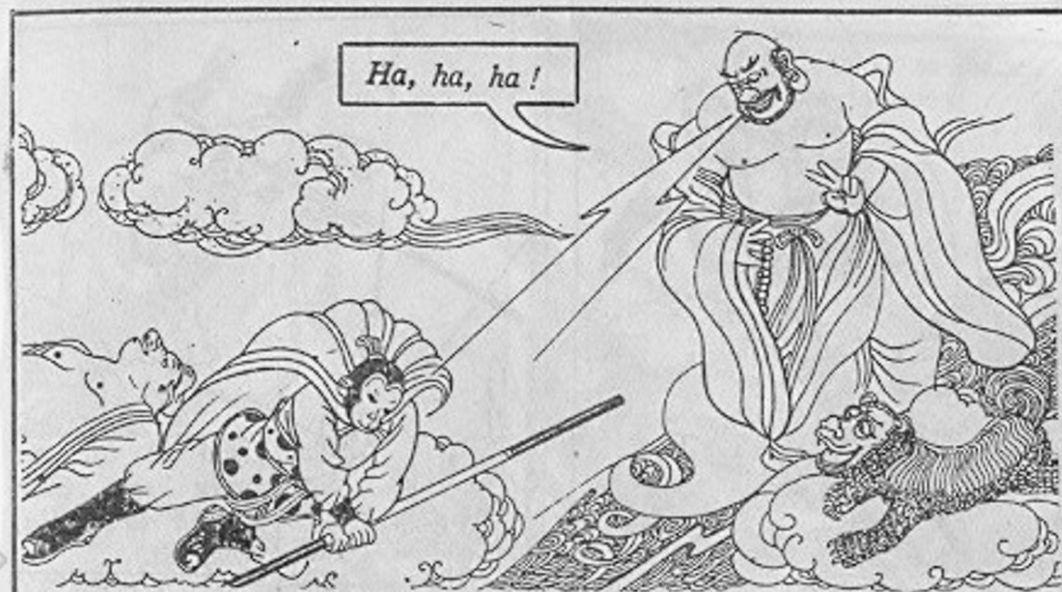
3549. La Hán Tiểu Sư có hai cách cười : Một loại là cười vui, ai nghe cũng thấy lòng hân hoan ; một loại là « cười có giấu dao » ; cười lần thứ nhất là đề cảnh cáo...

3550. Tiếng cười lần thứ hai như cú đâm ngàn cân. Và khi cười lần thứ ba, người nghe sẽ ngã ra chết.

3551. Bát Giới bị tiếng cười kia, phải nằm lăn lộn dưới đất, sắp tắt thở. Ngộ Không cố chịu đau, vùng thiết bằng đánh La Hán.

3552. « Ha ha ha... » La Hán nhảy lên mây cười lần thứ hai, Ngô Không thấy như có hàng ngàn mũi tên bắn vào tim, còn Trư Bát Giới ngất xỉu, nằm im như chết.

3553. « Con khỉ kia, người đã biết tay ta chưa; hãy đi theo ta xin lỗi các La Hán đi, ta sẽ tha tội cho ».

3554. Ngô Không càng thêm phần uất, gượng đứng lên đánh tiếp.

3555. La Hán né tránh được, thiết bành đánh trúng sư tử.

3556. La Hán Tiểu Sư giận dữ, cười lên một tràng thứ ba, tiếng cười vang dội như đất lở núi tan, mọi vật như đang rung chuyển...

3557. Tôn Ngộ Không thấy trời đất quay cuồng, thế giới mù mịt, còn hồn mình thì nhẹ như một sợi tơ, bay vào trong hang tối.

3558. La Hán nghĩ : « Ngô Không là tinh khí của trời đất, lại đã được Như Lai phong chức, nếu mình bắt mất hồn nó thì sẽ có tội với Như Lai ». Liên đó ông nói lớn.

Ngô Không, ta tha cho người một lần. Ngày mai vào giờ Ngọ, hãy đến xin lỗi các La Hán

3559. La Hán nói xong, dắt sư tử và cặp Bát Giới về chùa. Trong cơn mơ, Ngô Không nghe được câu nói của La Hán.

Sao Đại Thánh lại đến đây?

3560. Chưa tới một khắc, hồn của Ngô Không đã tới cửa ngục, con quỷ gác cửa nhận ra Ngô Không, rất kinh ngạc.

3561. Ngô Không kể chuyện đánh nhau với La Hán Tiểu Sư và lời dặn dò của ông ấy.

3562. Con quý nói : « Đại Thánh chưa rõ tài của La Hán Tiểu Sư sao ? Ai nghe ông ấy cười đủ ba lần, cũng đều ngã ra chết. »

3563. Ngô Không hỏi : « Làm sao đổi phở được xin hãy chỉ cho ». Quý đáp : « Nếu muốn cho con sư tử cười chết, phải làm cho sư tử ấy khóc ». Ngô Không lại hỏi làm sao cho nó khóc.

3564. Quý đáp : « Sư tử chỉ sợ có chiếc chuông đám ma ở điện Diêm La mà thôi. Chuông do âm khí Trời Đất tích tụ mà thành. Khi gõ một tiếng, bốn biển rung chuyển, khiến cho người ta khóc người ta ngã ra chết. »

3565. Ngô Không nóng lòng hỏi tiếp : « Làm sao lấy được chuông đó ? » Quý đáp : Không thể lấy được, vì đã có người bảo vệ, hơn nữa cứ một khắc người ta lại đánh lên một lần....

3566. Trong điện Diêm La này, mọi người đều luôn luôn nghe tiếng chuông. Nếu chuông không ngân nữa thì sẽ ra sao? » Ngô Không mừng rỡ nói : « Thế thì ta đã có cách ».

3567. Chú quý đưa Ngô Không tới gặp quan giữ chuông, hỏi mượn chuông. Viên quan nói : « Chỉ có phán quan mới có quyền cho mượn ».

判 Nếu Đại Thánh tìm ra được một kẻ nào đó, lấy chuông đi mà Diêm Vương không biết thì tôi mới dám cho mượn.

3568. Ngô Không đi gặp phán quan. Phán quan đã biết uy danh của Ngô Không, nhưng lòng vẫn còn thấy phân vân, vì rằng đây là việc rất hệ trọng.

3569. Ngô Không vui mừng bước tới, kể tai nói nhỏ vài câu ; phán quan khen là diệu kế, đồng ý thí hành.

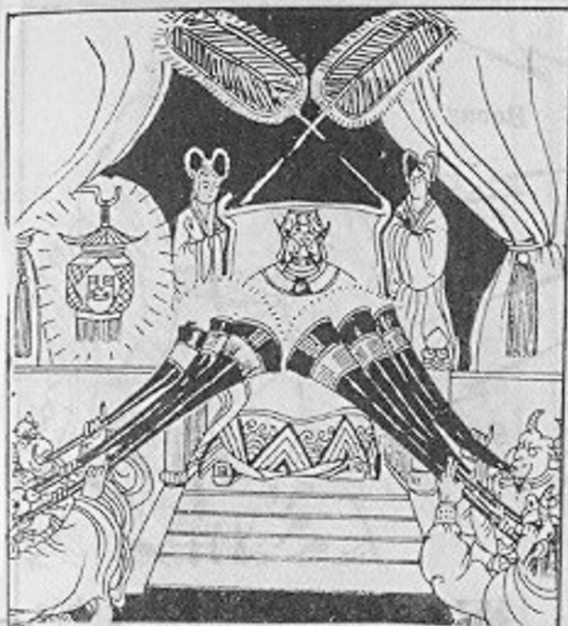
3570. Hôm sau, vào giờ sừ, điện Diêm La đèn đuốc sáng trưng, yến tiệc linh đình. Khách ở Thiên Cung và mười vị Diêm Vương dưới đất được phán quan mời tới dự tiệc.

3571. Mọi người vui vẻ chúc rượu nhau.

3572. Gần tới giờ Ngọ, phán quan gọi bảy quỷ nữ tới múa hát, kèn sáo vang lừng, quan khách đã ngà ngà say.

3573. Tới chính Ngọ, do quá vui say, giữa tiếng ồn ào, mười vị Diêm Vương không nhận thấy chuông đám ma không ngân nữa.

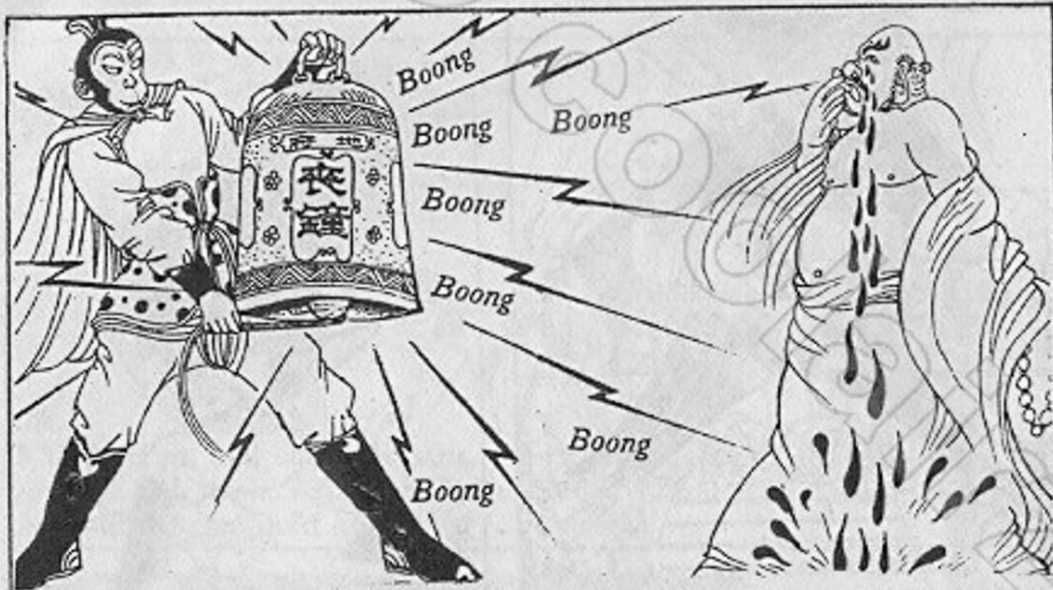
3574. Bởi vì lúc đó, Ngô Không đã lấy cắp chuông rồi.

3575. Ngô Không cỡi mây ra khỏi Diêm La địa phủ, ngồi trên chuông, khoan tay đợi La Hán Tiểu Sư tới.

3576. Vào giờ Ngọ được ba khắc, La Hán Tiểu Sư tới, nhìn thấy Ngô Không, liền la lớn : « Yêu hầu, ngươi đã suy nghĩ chín chắn chưa ? »

3577. Ngộ Không chẳng nói chẳng rằng, lập tức giở chuông lên đánh. Tiếng chuông ngân vang, nghe kinh khiếp.

3578. La Hán Tiểu Sư bỗng khóc rống lên, khóc hết nước mắt, rồi khóc ra máu. Con sư tử bị biến thành chiếc bình không.

3579. May thay, bấy giờ có La Hán Thả Rắn đi tới, thả từ trong tay áo ra hàng trăm ngàn con rắn độc nhắm về phía Ngộ Không lao tới vùn vụt.

3580. Ngộ Không chưa bao giờ chứng kiến cảnh này, vội vàng ôm chuông chạy mất.

3581. La Hán Thả Rắn không đuổi theo, thu rắn độc về, đến cứu La Hán Tiểu Sư.

3582. La Hán Thả Rắn lấy máu rắn tiếp cho La Hán Tiểu Sư. Lát sau, ông này dần dần tỉnh lại.

3583. La Hán Thả Rắn cứu sống con sư tử. Hai vị La Hán buồn thiu, đi về chùa.

3584. Tại chùa, các La Hán hội họp, bàn cách trị tội Tôn Ngộ Không.

3585. Nói về Tôn Ngộ Không, sau khi thoát khỏi bầy rắn, liền chui xuống địa phủ...

3586 ... thấy các vị Diêm Vương còn đang ăn tiệc. Ngộ Không mừng rỡ, liền đem chuông trà về chỗ cũ.

3587. Chợt nhớ rằng hồn Trư Bát Giới đã bị phán quan lấy mất, vội chạy tới nơi giữ sổ tử của Diêm Vương.

3588. Ngộ Không biến thành một con bướm bay vào bên trong, thấy các quan giữ sổ đi lại tuần tra nghiêm nhặt.

3589. Ngộ Không liền dùng phép định thân, niệm chú làm cho các quan giữ sổ đứng yên tại chỗ.

3590. Thấy sổ sinh, sổ tử chất cao như núi, Ngộ Không chẳng biết làm sao tìm được cuốn sổ tử có ghi tên Bát Giới,...

Cuốn sổ tử có ghi tên Trư Bát Giới nằm ở đâu?

3591... bèn quay lại túm lấy một viên quan giữ sổ và tra hỏi.

3592. Viên quan sợ hãi, năn nỉ: «Xin ngài nhẹ tay cho, Trư Bát Giới bị gạch tên trong sổ sinh hôm qua rồi, để tôi đi lấy cuốn sổ đó cho».

3593. Ngô Không cầm bút xóa tên Bát Giới trên sổ tử, ghi lại tên Bát Giới trên sổ sinh...

3594 ... rồi hà hơi giải phép định thân cho các quan giữ sổ, nói lời từ giả và nhanh nhẹn ra khỏi địa phủ, vội vã cưỡi mây đi tìm Trư Bát Giới.

3595. Trư Bát Giới bị trời và bị ném vào trong vườn Cực Lạc. Chim chóc, sâu bọ đến mổ rĩa, cắn xé, khiến Trư Bát Giới thấy khó chịu.

3596. Ngô Không nhìn thấy Bát Giới, mừng rỡ, vội vàng nhảy xuống cứu.

3597. Ngộ Không đuổi bầy chim, sờ tìm Bát Giới, thấy còn thoi thóp, bèn thổi một luồng hơi vào.

Cái con khi kia,
người làm cho ta
người không ra
người, quý không
ra quý.

3598. Trư Bát Giới từ từ mở mắt, thấy Ngộ Không, liền nổi quạu, mắng Ngộ Không một chập rồi khóc thút thít.

3599. Ngộ Không an ủi « Chú đừng nhiều lời, đợi anh đi xin cơm chay về ăn, rồi sẽ tính tiếp. »

3600. Trư Bát Giới vẫn còn giận, cần nhằn: « Bị khổ như thế này, tôi không chơi nữa. Tôi trở về chùa làm Tịnh Đàn Sư Giả sướng hơn. Thôi anh đi đường anh, tôi đi đường tôi. »

3601. Ngộ Không cười cười: « Chú em, bọn ta vất vả lắm mới tới chùa. Các La Hán đều ở đây cả. Chỉ cần anh em ta hợp sức thì sẽ thắng thôi mà. »

3602. Năm xưa trên đường đi thỉnh kinh, Bát Giới đã thấy rõ tài trí của Ngộ Không, nay vẫn còn tin tưởng lắm. Vì vậy, Bát Giới nguôi giận, bảo Ngộ Không hãy đi tìm thức ăn đi, lát về sẽ bàn tiếp.

3603. Ngô Không đi rồi, Bát Giới mệt mỏi rã rời, định nằm ngủ thì bỗng thấy hai nhà sư từ xa đi tới. Bát Giới nhanh chân núp vào bụi rậm ở bên đường.

3604. Một nhà sư nói : « Sao lạ vậy ? Bát Giới đâu rồi ? » Nhà sư thứ nhì cũng lên tiếng : « Phải chăng thú dữ đã ăn thịt nó rồi ? »

3605. Không có lý do ! Mới hồi này tôi còn trông thấy nó mà. Chắc con heo ấy tỉnh lại và đã đi.

Khoan đuổi theo Bát Giới. Sây con heo ú, ta bắt con khi ốm đến mạng vậy. Yêu hầu, hãy bước ra chịu trời đi !

Tiên Trì vọng tới tại Ngô

3600. Trư Bát Giới vẫn còn giận, căn dặn: «Bị khổ như thế này, tôi không chơi nữa. Tôi trở về chùa làm Tịnh Đàn Sư Giả sướng hơn. Thôi, anh đi đường anh, tôi đi đường tôi.»

3601. Ngộ Không cười cười: «Chú em, bọn ta vất vả lắm mới tới chùa. Các La Hán đều ở đây cả. Chỉ cần nh em ta hợp sức thì sẽ thắng thôi mà.»

3602. Năm xưa trên đường đi thỉnh kinh, Bát Giới đã thấy rõ tài trí của Ngộ Không, nay vẫn còn tin tưởng lắm. Vì vậy, Bát Giới nguôi giận, bảo Ngộ Không hãy đi tìm thức ăn đi, lát về sẽ bàn tiếp.

3603. Ngộ Không đi rồi, Bát Giới mệt mỏi rã rời, định nằm ngủ thì bỗng thấy hai nhà sư từ xa đi tới. Bát Giới nhanh chân núp vào bụi rậm ở bên đường.

3604. Một nhà sư nói : « Sao lạ vậy ? Bát Giới đâu rồi ? » Nhà sư thứ nhì cũng lên tiếng : « Phải chăng thú dữ đã ăn thịt nó rồi ? »

3605. Không có lý đâu ! Mới hồi nãy tôi còn trông thấy nó mà. Chắc con heo ấy tỉnh lại và đã đi mất rồi.

3606. Lát nữa, ta sẽ báo cáo như thế nào đây. Các La Hán bảo đem con lợn ấy cho Hồ vân ăn thịt mà.

3607. Nghe tới đây, Bát Giới hồn lạc phách xiêu, run cầm cập, lầm bầm: « Ta hết đường sống rồi, nếu không bị hồ ăn thịt thì cũng bị chim rĩa. »

3608. Việc gì tốt đẹp thì con khi kia giành hết, chỉ có một mình Lão Trư là luôn luôn chịu mọi điều đau khổ.

Mặc xác cái con khi mặc dịch kia !
Ta đi thôi.

3609. Vì vậy, khi hai nhà sư đi khá xa, Bát Giới đứng dậy, ba chân bốn cẳng chạy như gió.

Ồ ! chú Ngộ đi đâu rồi nhỉ

3610. Một lát sau, Ngộ Không đem cơm chay về, không thấy Bát Giới, tưởng Bát Giới lại bị các La Hán bắt, định đi tìm.

3611. Nhưng chưa kịp ra đi, thì có tiếng reo hò ở bên tai, liền núp sau gốc cây.

3612. Tiếng nói vang rền của La Hán Tiên Tri vọng tới tai Ngộ Không. Ngộ Không càng thêm lo lắng.

3613. Liên đó, các La Hán đồng loạt hét vang cùng lúc, đàn thú dữ phóng thẳng vào Mỹ Hầu vương đang cô đơn và thất thế...

Mời các bạn đón đọc tiếp quyển
Tôn Ngộ Không
Mời Trư Bát Giới Lần Thứ Hai

Ngộ Không mời Bát Giới một lần nữa, cả hai đến chùa, đập nát 18 pho tượng. Các La Hán tức giận, quyết trị tội. Bát Giới khiếp sợ, bỏ chạy về chùa Vân Sơn. Tôn Ngộ Không trở thành kẻ cô đơn, 1 chống với 18...